

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 27.- Sant Ciril, bisbe doctor de l'Església.

Vespre (festiva), 20 h.- Roser Munné. / Lluís Aracil (7è. aniversari)
Pels difunts de St. Vicenç morts durant la pandèmia.
Pels difunts de la generació 1944-1945 de Sant Vicenç.
Acció de gràcies pels 51 anys casament Joan i Ma Teresa.

Diumenge dia 28.- DIUMENGE 13 DE DURANT L'ANY. Sant Ireneu

9 h.- Miquel Via i esposa Dolors i filla Mª Rosa; Joan Saperas i esposa Benita.
Antònia, Antonio i Lluís Tudela.
12:30 h.- Jaume Sàbat, Leonor Font i fill Lluís.
Climent Ubach i Anna Rovira.

Dilluns dia 29.- SANT PERE I SANT PAU, APÒSTOLS

Vespre, 20 h.- Pere Vendrell. Carme Costa Prats.
Pere Castells Costa
Pepi Grané

Dimarts dia 30. Protomàrtirs de l'Església Romana.

Matí, 9 h.- Vicenç Costa Juncadella
Vespre, 20 h.- Missa

Dimecres dia 1.- Sant Simeó. Santa Ester

Matí, 9 h.- Roser Munné
Vespre, 20 h.- Missa

Dijous dia 2.- Sant Martirià

Matí, 9 h.- Família Tuset Perals
Vespre, 20 h.- Isabel Luque Ortiz i espòs

Divendres dia 3.- Sant Tomàs, Apòstol

Matí, 9 h.- Difunts Perals Aymerich
Vespre, 20 h.- FUNERAL: Paquita Pérez Martínez

Dissabte dia 4.- Santa Isabel de Portugal

Vespre (festiva), 20 h.- Difunts família Torredemer Roig.
Montserrat Martí Alabart.
Isabel Riera, religiosa dominica de Vallirana)

Diumenge dia 5.- DIUMENGE 14 DE DURANT L'ANY. Sant Miquel dels Sants

9 h.- Missa
12:30 h.- Esposos Agustí Castells i Montserrat Roca
Esposos Joan Mèlich i Maria Poch, i fill Joan.
Esposos Manuel Clajer i esposa Inés.

Plaça de Sant Jordi, 4-6
08620 Sant Vicenç dels Horts
www.vidaparroquial.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

 @vidaparroquial

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

Diumenge 13 de durant l'any.

28 DE JUNY DE 2020. Nº 26

LA NOSTRA FE VE DELS APÒSTOLS

Demà dilluns s'escau la solemnitat dels grans apòstols de l'Església, St. Pere i St. Pau, columnes de la fe i pedres escollides per a fonament de la comunitat cristiana. Ells són els amics íntims del Senyor, cridats a ser testimonis de tot el que feia i deia Jesús, i a anunciar la salvació que el Crist ha obtingut per a tota la humanitat que Déu estima. ¿Agraiem prou que la nostra fe ens ha arribat perquè uns cristians abans que nosaltres ens l'han transmesa i que a ells també uns altres els ho van anunciar i fer viure, i a ells uns altres, i així fins arribar als primers apòstols de Jesucrist? Aquesta és una festa per agrair a Déu la fe que ens sosté enmig de les angoixes i les alegries, i agrair-ho també a les persones que en concret ens han ajudat a cadascú de nosaltres.

I ¿ens adonem prou del gran miracle que significa que aquesta fe catòlica ha estat preservada per l'Esperit Sant de tota impuresa i de tota defallença, i que per més que els homes siguem febles i pecadors, l'Església, que és l'Esposa de Crist, sí que sempre li ha estat fidel en el seu conjunt? Aquesta festa ens porta a agrair el do de l'Església que, també avui, és una, santa i catòlica, feta de persones ben concretes, que formen el Cos de Crist a la terra i que mantenen ferma l'esperança i estimen amb la caritat que ve de Déu mateix.

I encara, ¿sabem valorar tot el bé que representa que l'Església es mantingui ben unida en la doctrina i en la caritat, gràcies al ministeri

confiat per Jesucrist a Sant Pere, que continua viu i actuant pel servei que el Papa duu a terme al si de l'Església i com a cap del Col·legi dels Bisbes? Aquesta festa dels apòstols Pere i Pau ens fa mirar amb amor l'Església de Roma, que guarda amb honor els seus sepulcres, cosa que fa que aquesta Església sigui la Cap i la Mare de totes les Esglésies del món. I alhora ens fa agrair el ministeri que amb tanta fermesa –i no sempre ben comprès i sovint criticat– està exercint el nostre Papa Francesc, coratjós i ple d'entusiasme. Bona diada per a encomanar a Déu el seu ministeri de servei, ell que és "*el Servent dels servents de Déu*", i per a prestar-li l'obediència i l'amor que els fills de Déu professen al germà gran, i pare en la fe, que ple de l'Esperit Sant ens anima a caminar amb fermesa i valentia en aquest moment de la nostra societat i de l'Església, perquè l'Evangeli continuï essent anunciat i proposat amb radicalitat i puresa.

Mn. Antoni Roca

ACTIVITATS

✓ **DEMÀ, DILLUNS, DIA 29, MISSA A LES 8 DEL VESPRE:
FESTA DE SANT PERE I SANT PAU, APÒSTOLS**

Festa important en el calendari litúrgic de l'Església: Pere fou el capdavanter en la confessió de la fe. Pau el que la posà a plena llum.

✓ **PROPERA MISSA FUNERAL:**

PREGUEM PER

PAQUITA PÉREZ MARTÍNEZ,

que morí el passat 13 de maig, a l'edat de 67 anys.

Recordem-la amb estimació i preguem per ella.

MISSA FUNERAL: DIVENDRES, 3 DE JULIOL, A LES 20 H.

✓ **DIUMENGE VINENT, PRIMER DIUMENGE DE MES:**

COL·LECTA EXTRA PER LA PARRÒQUIA

LA GRANDESA I LA FEBLESA DE SANT PERE I SANT PAU

A Catalunya encara mantenim la tradició de celebrar el dia del sant, i l'Església ha volgut que se celebrin juntes, en un únic dia -dilluns vinent-, les festes de sant Pere i de sant Pau, dos pilars fonamentals de la fe cristiana.

Es tracta de dos homes amb una personalitat molt potent, amb una empenta extraordinària, dos homes sense els quals no hauria estat possible l'expansió de la fe i la consolidació de les primeres comunitats cristianes.

El nom de Pere prové del llatí, de *Petrus*, que vol dir "pedra". El seu caràcter fort i decidit el feia ser realment una pedra, una roca sòlida. De fet, Jesús li va dir que seria la pedra sobre la que es construiria la comunitat cristiana.

El nom de Pau també prové del llatí, de *Paulus*, que vol dir "poc, en petita quantitat". En aquest cas, no feia honor al nom, perquè també tenia un caràcter enèrgic, impetuós, tenaç.

Pere i Pau no tenien en comú només aquesta vitalitat, aquest ímpetu, aquesta energia. També compartien la debilitat, la feblesa i, per tant, la contradicció. Pere va ser covard i va negar Jesús fins a tres vegades. I Pau, que havia de ser el gran apòstol de la fe, va començar negant la fe, oposant-s'hi, perseguint furiosament els qui la professaven.

Trobo que aquesta contradicció és particularment significativa per mi com a cristià, i encara més en un temps d'inseguretat i d'incertesa com el que vivim. A la Bíblia se'ns diu que Déu "per confondre els forts, ha escollit els que són febles als ulls del món (1 Cor 1, 27). I Pau reconeix que "quan soc feble, és llavors quan soc fort" (2 Cor 12, 10). Si Déu es manifesta en la feblesa, és per ajudar-nos a ser humils, per posar de manifest que és Ell qui actua a través nostre, és Ell qui ens dona la fortalesa.

Moments de feblesa i de debilitat com els que ens toca viure ara són, doncs, una gran oportunitat per posar les nostres vides a les seves mans i per demanar-li que ens ajudi a trobar força on es manifesta la nostra debilitat.

Joan Ferrés Prats